

Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af »politisk udsat person« og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme,¹⁾ særlig artikel 40, stk. 1, litra a), b) og d), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge direktiv 2005/60/EF skal de institutter og personer, der er omfattet af direktivet, på grundlag af en risikovurdering skærpe kundelegitimationsforanstaltningerne, når der er tale om transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk udsatte personer med bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. I forbindelse med risikovurderingen er det hensigtsmæssigt, at disse institutter og personer særlig koncentrerer deres ressourcer om produkter og transaktioner, som kendetegnes ved en stor risiko for hvidvaskning af penge. Ved politisk udsatte personer forstås fysiske personer, der har et højerestående offentligt hverv, samt sådanne personers umiddelbare familiemedlemmer eller personer, der er kendt som deres nære medarbejdere. For at sikre en ensartet anvendelse af begrebet politisk udsat person i forbindelse med fastlæggelsen af de omfattede persongrupper er det vigtigt at tage hensyn til de sociale, politiske og økonomiske forskelle mellem de pågældende lande.

(2) Det kan ske, at det ikke lykkes for de institutter og personer, der er omfattet af direktiv 2005/60/EF, at identificere en kunde, som falder ind under en af kategorierne for politisk udsatte personer, selv om de har truffet rimelige og passende foranstaltninger i den henseende. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne under udøvel-

sen af deres beføjelser i henhold til direktivet tage behørigt hensyn til behovet for at undgå, at disse personer automatisk drages til ansvar for sådanne mislykkede bestræbelser. Medlemsstaterne bør også overveje, om de kan gøre det lettere at opfylde kravene i direktivet ved med henblik herpå at give institutterne og personerne den nødvendige vejledning.

(3) Offentlige hverv, der udøves på et lavere plan end det nationale plan, bør i almindelighed ikke anses for højerestående. Er disse hverv politisk udsatte i en grad, der er sammenlignelig med lignende stillinger på nationalt plan, bør de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, imidlertid på grundlag af en risikovurdering overveje, om de personer, der udøver disse offentlige hverv, bør anses for politisk udsatte personer.

(4) Når det i direktiv 2005/60/EF foreskrives, at de institutter og personer, der er omfattet af direktivet, skal identificere nære medarbejdere til fysiske personer, der har et højerestående hverv, gælder dette krav for så vidt som forbindelsen med medarbejderen er offentligt kendt, eller for så vidt som instituttet eller personen har grund til at antage, at der er en sådan forbindelse. Det forudsætter således ikke, at de institutter og personer, der omfattes af direktivet, har foretaget en aktiv efterforskning.

(5) Personer, der falder ind under begrebet politisk udsatte personer, bør, efter at de er ophørt med at udøve et højerestående offentligt erhverv, ikke anses for at tilhøre denne kategori, når der er forløbet en minimumsperiode.

(6) Da den almindelige fremgangsmåde i henhold til direktiv 2005/60/EF er at foretage en risikobaseret tilpasning af de generelle kundelegitimationsprocedurer til situationer med en begrænset risiko, og da de lempede kundelegitimationskrav forudsætter passende kontrolmetoder